

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. Дупница, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, I-ВИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ели Г. Скоклева

при участието на секретаря Ива Д. Георгиева
като разгледа докладваното от Ели Г. Скоклева Административно наказателно дело № 20211510200759 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от ЕЛ. П. Л. от гр. Кочериново против наказателно постановление /НП/ № 570115-F565068 от 07.04.2021 год., издадено от зам. директор на ТД на НАП гр. София, с което на основание чл.80, ал.1 от ЗДДФЛ е наложена глоба в размер на 500 лева. Излагат се доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила, както че не е извършила нарушение, тъй е действал ЗМДВИД и срока за подаване на декларация е бил удължен до 30.06.2020г., както и че случая е маловажен. Претендира и разноски.

Административно наказващият орган /АНО/, чрез упълномощен представител оспорва жалбата. Твърди, че нарушението е доказано, правилно е санкционирано и наказателното постановление следва да се потвърди.

Съдът, след като обсъди и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупността им, намира за установени следните факти:

На 22.07.2020г. при извършена служебна проверка от длъжностни лица при АНО, било установено, че жалбоподателката като данъчно

задължено лице не е подала годишна данъчна декларация за облагане доходите на физическите лица за 2019 год. в законоустановения срок - 30.04.2020 год., след като е получила облагаем доход от извънтрудови правоотношения в размер на 1606лв. за 2019г. год. След изпратена по електронен път покана, в отсъствие на нарушителя, на 14.08.2020г. бил съставен АУАН за нарушение по чл.53,ал.1 ЗДДФЛ.

На 10.09.2020г. бил съставен протокол,че жалбоподателката не е намерена на адреса за връчване на АУАН. Такъв е съставен и на 15.01.2020г., като с резолюция от същата дата, актосъставителя е спрял производството на осн.чл.43,ал.6 ЗАНН.

АУАН е връчен на жалбоподателката на 26.02.2021г. и въз основа на последния е издадено атакуваното наказателно постановление, с което на осн.чл.80,ал.1 ЗДДФЛ е наложено посоченото по-горе административно наказание.

Приетата от съда фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите и от писмените доказателства. Свидетелските показания са последователни, логични и непротиворечиви и съдът им даде вяра. Не са налице основания, въз основа на които да се откаже кредитиране и на писмените доказателства.

С оглед на така установеното, съдът счете,че жалбата е допустима. Същата е подадена в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН, от надлежна страна, а по същество е основателна и съдът отмени атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно, по следните съображения:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, въз основа на АУАН, съставен от оправомощено за това лице, съгласно заповед ЗЦУ- ОПР-17 / 17.05.2018г.на изпълнителния директор на НАП . АУАН съдържа всички реквизити,визирани в чл.42 ЗАНН, а НП е съобразено с изискванията на чл.57 ЗАНН, като в процедурата по установяване на нарушението и съответно налагане на административното наказания, не са допуснати нарушения от АНО.

Неоснователно е възражението, че НП е издадено след изтичане на предвидения в чл.34,ал.3 ЗАНН шестмесечен давностен срок.Административнонаказателното производство е било спряно на осн.чл.43,ал.6 ЗАНН преди изтичане на този срок и същото е възобновено с

върчването на АУАН на 28.02.2021г. ,от която дата започва да тече нов срок,като НП е издадено два месеца след възобновяване на производството.

Съгласно чл.53, ал.1 от ЗДДФЛ годишната данъчна декларация се подава до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. Разпоредбата на чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ определя задължените да подават годишна данъчна декларация субекти /т. 1 - местните физически лица подават ГДД по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа и с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28/. Неизпълнението на задължението се санкционира с разпоредбата на чл.80, ал.1 от същия закон с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Неизпълнението на задължението по чл.53, ал.1от ЗДДФЛ е реализирано, чрез бездействие от страна на Л.. То е формално и не е необходимо изследването на евентуално настъпилите вреди от реализирането му и причините за реализирането му.

В случая, по отношение жалбоподателката не са били налице предпоставките на §27,ал.1 от ПЗР на ЗМДВИД,тъй не е от кръга лица, визирани в чл.51,ал.1 ЗДДФЛ и срока за подаване на декларация не е бил ъдлижен.

От изложеното следва, че формално е осъществен състава на нарушение по чл.80, ал.1 във вр. с чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ от страна на наказаното лице. Въз основа на установените по делото факти и обстоятелства обаче, конкретното нарушение следва да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на закона. Маловажен случай е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на другите смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Този критерий на преценка се прилага за всички деяния, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не. От това съдържание на закона следва, че маловажността на случая е в зависимост не само от размера на вредните последици, но и от наличието на други смекчаващи обстоятелства. Съдът счита, че в случая следва да се приеме, че деянието е с по-ниска степен на

обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид

Тъй като нарушението е формално, на простото извършване настъпването на каквито и да е вреди от него няма отношение към съставомерността и по никакъв начин не обосновава маловажност на случая. От друга страна налице са смекчаващи обстоятелства, които обуславят по-ниската степен на обществена опасност на конкретното нарушение и нарушителя в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Задължението за подаване на годишна данъчна декларация за облагаемия доход за 2019 год. в компетентната ТД на НАП до 30.04.2020 год. включително, е изпълнено в много кратък срок след изтичане на законоустановения, а именно на 15.05.2015 год.. Сmekчаващо обстоятелство се явява и фактът, че задължението е изпълнено не след покана от администрацията, извършена проверка или съставен акт за нарушението, а по инициатива на наказаното лице. Освен това липсват доказателства за предходни нарушения по ЗДДФЛ, а процесното нарушение е първо. От изложеното следва, че обществената опасност на нарушението и на нарушителя са явно незначителни. Следва да се отбележи, че нарушението е извършено при действие на ЗМДИВД, въвеждащ редица ограничения с оглед спазването на противоепидемичните мерки. При тези данни съдът счита, че в настоящия случай е приложима нормата на чл.28 от ЗАНН и нарушението следва да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на закона.

По изложените съображения, съдът намира, че наказателното постановление следва да се отмени като незаконосъобразно. Жалбата е основателна.

С оглед отмяната на НП, АНО следва да заплати на жалбоподателката сторените деловодни разноски в размер на 300лв. за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 570115-F565068 от 07.04.2021 год., издадено от зам. директор на ТД на НАП гр. София, с което е

наложено административно наказание „ глоба“ в размер на 500 лева за нарушение по чл.80,ал.1 ЗДДФЛ на ЕЛ. П. Л. с ЕГН ***** от гр.***** като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ТД на НАП гр.София да заплати на ЕЛ. П. Л. деловодни разноси в размер на 300лв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Кюстендил по реда на АПК, в 14-ет дневен срок от деня на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____